

следва по водораздъла на това тепе до извора при полигъб на същото, завръща посълѣ на съверо-запад и влиза въ долината Калфаларъ-Къой, по течението на която слиза, приблизително на 400 метра отъ крайнитѣ къщи на селото Калафаларъ, което остава въ Турция. Въ тази точка тя напушта поникнатата долина и се възкачва на връха Чараклъ-Тепе, което се издига въ с.-западъ отъ селото и, като следва водораздълната линия на този контрафортъ, подъ направление югозападно, отива да пресича пътя отъ Калфаларъ за Куванлъкъ, който и пресича на югозападъ отъ първото село. Отъ тукъ границата се обръща на западъ; следва по водораздълната линия, на Калфаларския височина и съ достигане билото на възвишенността Арджали-Догрусу, наклонява се къмъ съверо-западъ и, безъ да напушта водораздълната линия, преминава прѣзъ съдовината - на Каракушъ-Ювалеси и по гребена на Якаджи-Съргъ и Сарх-Каяларъ, заобикаля още и възвишенността Хасанъ-Тене, която остава на България, пресича следъ това прѣзъ Десте-Бунаръ, находящъ се на западъ отъ това тепе и почти по права линия, съ направление съверозападно, достига мястото називаемо Ески-Мешатли.

Въ излизанието отъ Ески Мешатли, границата се направлява на съверъ; описва една крива линия и следъ извиряванието водораздъла на контрафорта Тилки-Инлиги, доира до гребена на прѣдгорието Хорасанъ-Тупаръ-Тепе (№ 2 на карта № 4), като при това пресича рѣчичката, която разделя тѣзи два контрафорта. Отъ тукъ тя се обръща на истокъ и се насочва къмъ засѣтата съ лоза височина, находяща се на югъ отъ селото Пундажикъ и която веднага щомъ достигне, завива на съвероистокъ, достига Манафъ-Токатъ-Тепе (№ 4 на картата) обръща се на съверъ и по права линия допира до връха Акериянъ-Мезаръ (№ 5 на картата). Отъ последната точка, границата взема направление съвероисточно; минава прѣзъ нѣколко връха расположени по водораздълната линия и достига връха Тасъ-Тепе, като остава селата: Герент (Кара-Гъозлеръ), Молла-Мусларъ, Габрово, Пундажикъ, и Шереметъ на Турция, а Куванлъкъ на България.

Отъ Тасъ-Тепе пограничната линия се упътва на истокъ, минава прѣзъ височината (№ 6 на картата), лъжаща на съверозападъ отъ селото Хорозларь, което остава на България, завръща на съвероистокъ, минава и прѣзъ височината отбѣязана на картата подъ № 7 и следва за понататъкъ по водораздълната линия, слиза въ рѣката Улу-Дере, срѣщу сливанието и съ Учма-Дере, малко на десно отъ воденицата Каснакъ-Оглу-Деремене. Влиза следъ това въ Учма-Дере, по течението на което се и упътва съ съверно направление и върви по него до като срѣди съкът, който отива отъ селото Къзжклий за Сейде-Бенлий (Синилий) и Елехча. Отъ тукъ границата напушта своето по прѣдишно направление на движението си, обръща се къмъ югозападъ, минава прѣзъ височината отбѣязана на картата подъ № 16 (расположена на югъ отъ с. Къзжклий), наклонява се на съверозападъ и отива приблизително по права линия да се съедини съ Коджа-Тарла-Дере, нещо на единъ километръ на съверъ отъ сливанието му съ рѣката Улу-Дере, по талвега на което и слиза до тъзи последни рѣка, съ направление югоисточно. Въ това свое движение тя оставя на България селото Къзжклий, а на Турция с. Карманларь. Следъ достиганието рѣката Улу-Дере, границата се направлява за по нататъкъ срѣз-